

DODĘŻAĆ (1) *vb impf*

dodężyć *a.* **do**dążyć.

3 pl subst con by dodażyły.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wystarczać, służyć, być potrzebnym [ku czemu]: Studeant parare ea quae suppeditent, et ad cultum et victum, Niechay sie vczą ná ty rzeczy zdobywác ktoreby dodażyły/ doštály y ku żywności y ku przyrodzieniu [!]. *Mqcz* 434d.

Synonim: dostać.

Formacje pochodne: nadężyć; dodężyć, nadążyć, zdężyć.

LZ